

Kodeks wykroczeń. Komentarz

Wydanie 2.

Wstęp

Oddawany do rąk Czytelników tom jest obszernym, o ile nie najobszerniejszym z dostępnych na rynku, komentarzem do ustawy z 20.5.1971 r. – Kodeks wykroczeń (t.j. Dz.U. z 2018 r. poz. 618 ze zm.). Znaczna objętość tego dzieła umożliwiła szczegółowe i wszechstronne omówienie wielu problemów praktycznych, które ujawniają się w procesie wykładni Kodeksu wykroczeń, jak również odniesienie się do licznych kwestii natury teoretycznej.

Niniejszy komentarz, jako tzw. komentarz całościowy, obejmuje przepisy zarówno części ogólnej, jak i części szczególnej Kodeksu wykroczeń. Ponadto, przede wszystkim z uwagi na blankietowy charakter licznych przepisów części szczególnej Kodeksu wykroczeń (mowa tu o blankietowości częściowej, kiedy to przepis części szczególnej Kodeksu wykroczeń, ustanawiając sankcję karną za czyn zabroniony, zawiera niepełny, a więc nieobejmujący wszystkich jego znamion, opis tego czynu), przedmiotem analiz stały się również regulacje wielu aktów prawnych (ustawowych i podustawowych), głównie z obszaru prawa administracyjnego, które uzupełniają brakującą treść przepisu blankietowego.

Adresatami niniejszego komentarza są przede wszystkim praktycy, a wśród nich w szczególności sędziowie orzekający w sprawach o wykroczenia, prokuratorzy, adwokaci, radcowie prawni, a także funkcjonariusze i pracownicy licznych służb i instytucji, którzy w swojej codziennej pracy stosują Kodeks wykroczeń (funkcjonariusze Policji, funkcjonariusze Straży Granicznej, funkcjonariusze Straży Ochrony Kolei, strażnicy straży gminnej [miejskiej], strażnicy leśni, inspektorzy Inspekcji Transportu Drogowego itd.). Komentarz kierowany jest również do osób zajmujących się materialnym prawem wykroczeń w swojej działalności naukowej i dydaktycznej, a także do aplikantów i studentów, którzy odbywają zajęcia z tej dziedziny prawa.

Komentarz jest dziełem zbiorowym i został opracowany według wspólnie przyjętych przez autorów założeń, które miały na celu nadanie mu spójnego charakteru. Nie oznacza to jednak unifikacji stosowanych przez poszczególnych autorów metod wykładni, a tym bardziej ujednoczenia ich zapatrywań na sporne zagadnienia z zakresu teorii i dogmatyki prawa wykroczeń. W tym zakresie korzystali oni z szerokiej autonomii, która powinna sprzyjać twórczemu podejściu do komentowanej materii. Taki stan rzeczy nakazuje jednocześnie podkreślić, że prezentowane w niniejszym komentarzu interpretacje są wyrazem osobistych zapatrywań ich autorów.

* * *

Drugie wydanie komentarza uwzględni wszystkie, relewantne dla komentowanej materii, zmiany stanu prawnego, które miały miejsce od 2016 r., kiedy to ukazało się pierwsze wydanie. Najistotniejsze z tych zmian są wynikiem uchwalenia i wejścia w życie ustawy z 4.10.2018 r. o zmianie ustawy – Kodeks wykroczeń oraz niektórych innych ustaw (Dz.U. z 2018 r. poz. 2077). Z jej mocy w szczególności zlikwidowano kryterium przepołowienia przestępstw i wykroczeń przeciwko mieniu odnoszące się do 1/4 minimalnego wynagrodzenia oraz przywrócono w to miejsce kryterium kwotowe, określając je na poziomie 500 zł (art. 119 § 1, art. 120 § 1, art. 122 § 1 i 2, art. 124 § 1 KW). Inną wartością wyekspozowania zmianą dokonaną na podstawie ustawy z 4.10.2018 r. jest wprowadzenie do Kodeksu wykroczeń osobliwej regulacji z art. 10a, która już na etapie jej projektowania wzbudzała poważne kontrowersje. W końcu warto też zauważyć, że z mocy omawianej ustawy nowelizującej zmieniono brzmienie art. 27 § 1 KW w ten sposób, iż *de lege lata* możliwe jest uwolnienie sprawcy nie tylko od zastępczej kary aresztu, ale również od zastępczego wykonywania pracy, o jakiej mowa w art. 25 § 1 KW.

prof. INP PAN dr hab. Paweł Daniluk

Warszawa, styczeń 2019 r.

[Przejdź do księgarni →](#)